

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 573/2016
01.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Ђ., због кривичног дела оштећење и уништење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ у стицају са кривичним делом увреда из члана 170. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника приватних тужилаца Р. и Л.Р., адв. М.Р., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Ваљеу Кж1 48/16 од 25.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости пуномоћника приватних тужилаца Р. и Л.Р., адв. М.Р., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Ваљеу Кж1 48/16 од 25.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу К бр. 124/14 од 18.11.2015. године ставом I изреке окривљени Л. и Р.Р. оглашени су кривим због кривичног дела у саизвршилаштву лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ за које им је изречена новчана казна у износима од по 25.000,00 динара коју су дужни да плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде с`тим да ће суд уколико окривљени не плате новчану казну у том року исту заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с`тим да казна затвора по том основу не може бити дужа од шест месеци. Ставом II исте пресуде ослобођени су од казне применом члана 170. став 3. КЗ окривљени Л. и Р.Р. због по једног кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ а окривљени Ј.Ђ. због два кривична дела увреда из члана 170. став 1. КЗ. Ставом III изреке пресуде окривљени Ј.Ђ. је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је учинио кривично дело уништење или оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 48/16 од 25.02.2016. године ставом I усвојена је жалба браниоца окривљеног Ј.Ђ. а првостепена пресуда преиначена у

ставовима I и II изреке, тако што је Виши суд у Ваљеу ставом I окривљенима Л. и Р.Р. за кривично дело у саизвршилаштву лака телесна повреда из члана 122. став 1. у вези члана 33. КЗ за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, утврдио новчане казне у износима од по 25.000,00 динара, а ставом II изреке, окривљенима Л. и Р.Р. за по једно кривично дело увреде из члана 170. став 1, за која су првостепеном пресудом оглашени кривим утврдио новчане казне у износима од по 10.000,00 динара, и окривљене Л. и Р.Р. осудио на јединствене новчане казне у износима од по 35.000,00 динара, коју су дужни да плате у року од месец дана од дана правноснажности пресуде а уколико окривљени не плате новчане казне у наведеном року, исте ће се заменити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с`тим да казна затвора по том основу не може бити дужа од шест месеци, док је окривљени Ј.Ђ. применом члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ. Окривљени Л. и Р.Р. обавезани су да окривљеном Ј.Ђ. солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 132.960,00 динара а да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износе од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени Ј.Ђ. ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Ставом II изреке пресуде одлучено је да пресуда Основног суда у Убу К бр. 124/14 од 18.11.2015. године у ставу III изреке остаје непромењена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Ваљеу Кж1 48/16 од 25.02.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је пуномоћник приватних тужилаца Л. и Р.Р., адв. М.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Вишег суда у Ваљеу Кж1 48/16 од 25.02.2016. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости пуномоћника приватних тужилаца, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. Законика о кривичном поступку, прописано је која лица су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, па је у ставу 1. прописано да овлашћење за подношење захтева имају: Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Како су, сходно наведеним законским прописима, само Републички јавни тужилац, бранилац и окривљени, и то искључиво преко браниоца, овлашћени за подношење захтева за заштиту законитости, при чему таква овлашћења ни једном законском одредбом нису дата другим процесним субјектима, то је Врховни

касациони суд налазећи да пуномоћник приватних тужилаца сходно одредби члана 483. став 1. ЗКП не спада у круг лица која су овлашћена за подизање захтева за заштиту законитости, исти одбацио као недозвољен, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. став 1. ЗКП.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.